

EMPORDÀ: FEDERAL

Preus de subscripció:

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora, 1'25 "

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Atministració: CENTRE FEDERALISTA EMPORDANÈS

Número solt 10 cents.

» atrasat 20 »

Any I.

Figueres 22 Abril 1911

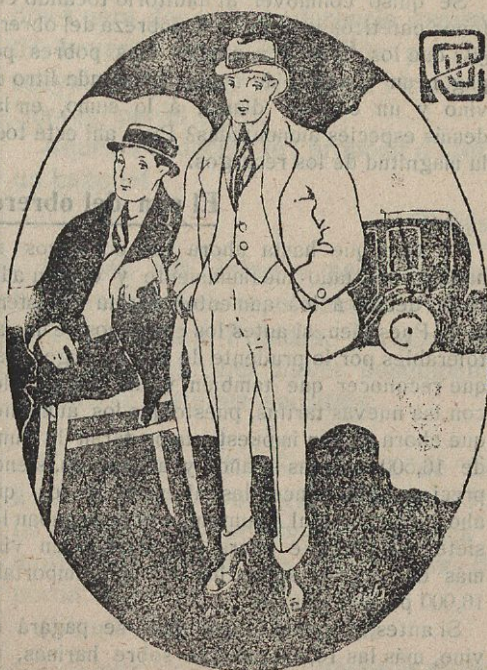
Núm. 4

MODERNA FARMACIA CUSÍ

Braguers especials de la
FARMACIA CUSÍ
DE TEIXIT DE GOMA ELÀSTICA
Y D' ACER FLEXIBLE
SON IMPERCEPTIBLES, SE PORTEN SENSE MOLESTIA

Y DUREN MOLT DE TEMPS

GRANS MAGATZEMS

Carrers GERONA, 13
PRESÓ, 4

PUIG PARÍS

ELS MES IMPORTANTS DE LA REGIÓ

GRAN BAZAR

de roba feta per Homes i Joves

Especialitat en trajos per nens

Panyeria * Genres de punt

Camiseria * Corbateria * Elastics

Cinturons * Lligues-Cames

Mocadors * Bisuteria * Depò-

sit i venda de vellut de les princi-
pals fàbriques * Perfumeria, etc.

SASTRERIA A MIDA

Exposició permanent de darreres novetats

FIGUERES

Impresions i Notes

Altres vegada la "Marcha de Cadiz"

En Domenech i Montaner en els seus «Estudis polítics» parlant dels procediments dels governs del regim centralista actual, diu:

«Aquell qui ha vist els trassatlàntics vessant-hi (en el port de Barcelona) mesos i mesos aquells milers de cadavres vivents; aquell qui ha vist a munts en els seus molts el ferro vell d'aquella celebrada i misera esquadra, per la qual se designa Espanya, no creurà mai en els miracles de l'unitat i de la centralització. Uns altres principis d'ordre i d'organització, uns altres principis econòmics i morals, fan la grandesa dels pobles.»

El mateix regim, gaire be els mateixos homes que 'ns portaren an els desastres aquells, ara volen portar-nos al Marroc a cumplir una missió i uns compromisos dels quals el poble no 'n sab res i que ell, que ha de donar la seva sanc i els seus diners, no ha contret.

Ni han que diuen que amb el fusill a coll, per aquells països salvatges, hi trobarem la riquesa del nostre comerç i de la nostra indústria. Si tants de diners s'hi han de guanyar, lo mes humanitari seria com fant altres Estats: organitzar exèrcits de voluntaris ben pagats, que, com la guardia civil i els carrabiners anessin a aconseguir aquella riquesa.

Això es lo que haurien de demanar els catalanistes de la Lliga i el jefe dels Radicals. Això d'embarcar el jovent pobre a guerrear solsament pera després poguer vendre betes y fills no fa catalanista ni radical.

Els de la Lliga toquen la «Marcha de Cadiz» i en Lerronx diu que no vol entrebancar l'acció del govern. Ni d'aquells

ni d'aquest no n'extranyem res. La Lliga, es una fracció del partit de 'n Maura. Y den Lerroux, tots sabem quela seva missió a Catalunya es fer patria, i això de fer patria, en temps de guerra, tots sabem lo que significa. Els catalans que de bona fe son radicals ara veuran en qui han posat les seves esperances.

Aquestes hores en que sembla que 's decideix una qüestió que pot causar molts trastorns en les famílies dels pobres, son hores de prova i es de gran importancia observar tant als que donen el seu assentiment com als que callen pera deixar fer.

L'eterna lluita

"Els del babero"

An el nostre company La Veu del Empordà li hem trencat el plat bonic amb el solt del primer nombre ont parlavem de la invasió de frares. Naturalment, tractant de qüestions de religió i d'aquestos exercicis del Papa destinats a la conquesta de les noves generacions, ens barallarem sempre.

Hem de manifestar al nostre company qu'en això de la llibertat religiosa hi fem alguna distinció: Llibertat pera propagar les doctrines religioses, llibertat pera les practiques, tot això molt bé, encare que allà ont manen els catòlics no volen concedirho a ningú. Ara, llibertat pera educar als fills del poble inculcant-los-hi tot un mon d'idees i sentiments contraris a la Vida tal com se concebeix en la nostra època, això no. La Societat, o es alguna cosa o no es res; si es una entitat amb dret a regular la seva vida, la societat, diguem-ne Estat Nació, Municipi, essent una entitat civil no pot permetre que un altre societat religiosa s'apoderi dels homes en formació i els converteixi en enemics de la mateixa societat civil.

Moltes altres consideracions podriem fer en aquest ordre d'idees, consideracions que irem fem de mica en mica, pera inculcarles als nostres llegidors que 's puguin convencer. No estranyi la «Veu» de Figueres, germana petita de la que 's publica a Barcelona, pera gloria dels cacies conservadors, no estranyi que hagim tingut paraules despectives (?) per aquestos soldats del Papa, nomenant-los

gent del babero; es una guspira de bon humor com les que solen tenir la Veu petita de Figueres i la gran de Barcelona, nomenant-nos del Puf als catalanistes federals, que 'ns riem de les ires d'aquell pare etern, que 'l pinten sempre assegut entre mig de manyocs de cotó fluix.

Per lo demés, tant amics com sempre.

L'HISENDA MUNICIPAL

La dimissió del 1.er Tinent d'Arcaldé senyor Pujulà.—Una opinió.

Senyor President del Comité Federal:

Veig molt injust i forsa incorrecte lo que està succeint am motiu dels augmentes de recarrecs de consums ordenats per l'Ajuntament.

No n'hi havia prou am la situació poc airosa en que's va posar als concejals actuals, discutint la seva gestió i la que no era seva, que ha vingut un periodic que's titula federal i ha ressenyat i comentat la reunió tinguda en el «Centre Federalista» la nit del 8 del corrent, d'una manera, al meu entendre, equivocada i tendenciosa.

Tot això m'obliga a pendre una resolució que vinc a comunicarvos, fent empró avants algunes manifestacions:

Consti, que no soc jo sol, sino totes les persones que am mi es comuniquen que varen entendre d'una manera clara y sensa restriccions que don Josep Bujons i don Joan M. Bofill s'avenien a acceptar el nomenament de vigilant de consums pera poguer demostrar que la baixa en la recaudació, de que tant tothom s'extranya, es deguda al matute. I que en conseqüència d'això, va ser, que jo, com arcaldé accidental vaig enviar-los-hi el nomenament que cap dels dos senyors va acceptar.

Consti, aixís mateix, que jo no vaig oferir nomenar cap comissió, ni era del

cas de ferho. Lo que vaig manifestar es que no tenia inconvenient en que's nomenés una o varies comissions que vinguessin a estudiar l'actual situació econòmica pera que, si creien que podien canviar-se els actuals augmentes per altres tributs, ho proposessin; que jo en nom dels meus companys oferia acceptar-ho sempre que 'ls medis proposats fossin legals i practics.

Crec qu'es ben clara la diferencia entre solicitar una cosa o acceptar-la. No 'ns trovem en el cas de solicitar ajudes ni tutories, els concejals, i per això no som nosaltres qui hem de nomenar comissió de cap classe. Per ara no'ns creiem fracassats i sabem molt be ahont som pera necessitar que ningú vingui a senyalar-nos nous camins. Però, per lo mateix que sabem aont som, i lo que'ns cal fer i tenim la consciencia tranquila i la convicció d'haver-ajustat la nostra conducta a la legalitat i a la conveniencia que d'aquesta s'en deriva, es per lo que no refugiem la fiscalisació de ningú, al contrari la veiem am gust i l'admetiem de tothom, sensa que, per això, ens creiessim que haviem d'anar a agafar a la gent pe'l bras. Es prou gran la porta de cà la ciutat i prou public tot lo que allí es fa perque ningú puga alegar ignorancies. El que no ve es per-